

شماره بخشنامه : 6455-201

تاریخ : ۱۳۸۲/۰۸/۲۶

نمونه آراء شعب

موضوع	ماده 143 قانون مالیاتها وهزینه های قابل قبول- منبع مالیات: اشخاص حقوق- اداره کل مربوط: مودیان بزرگ
شماره: 6455/201 تاریخ: 26/08/1382 پیوست: شماره وتاریخ رأی مورد واخواهی: 23/1/1382-545 مربوط به مالیات: اشخاص حقوقی سال عملکرد: 1377 شماره حوزه مالیاتی: 0114 شماره سر ممیزی مالیاتی: سازمان امور اقتصادی وداریائی استان اداره امور مالیاتی شهرستان: اداره کل: مودیان بزرگ مالیاتی تاریخ ابلاغ رأی: 24/2/1382 شماره وتاریخ ثبت شکایت: 11/3/1382-201-1923 خلاصه واخواهی: 1- لازم بوده است ده درصد معافیت مالیات شرکت، موضوع صدر ماده 143 قانون مالیاتهای مستقیم از درآمد مشمول مالیات کسر و 90% بقیه به نسبت سهام، بین سهامداران تقسیم ومالیات سهم هریک از سهامداران جداگانه با نرخ ماده 131 قانون فوق الذکر محاسبه شود ولی به این نحو عمل نشده. استناد دستورالعمل شماره 1454/104/5/30 مورخ 22/9/1371 معاونت درآمدهای مالیاتی بوده، در حالیکه دستورالعمل مزبور به موجب دادنامه شماره 251 مورخ 12/8/1380 هیئت عمومی دیوان عدالت اداری ابطال گردیده. 2- برابر بند ج تبصره 8 قانون بودجه سال 1377 ودستورالعمل شماره 3372 مورخ 18/3/1377 معاونت درآمدهای مالیاتی، وجوهی که جهت کمک به احداث مدارس آموزش وپرورش وعلوم ودینی و مساجد وبیمارستان ها پرداخت شده جزء هزینه های قابل قبول است که به این امر توجه نشده. 3- فقط 20% از هزینه تعمیرات جزئی ولوازم یدکی مصرفی به عنوان هزینه قابل قبول پذیرفته شده واز پذیرش 80% باقی مانده به عنوان هزینه قابل قبول خودداری گردیده که این عمل محمل قانونی ندارد. 4- هزینه حق المشاوره به دلیل عدم ارائه قرارداد مورد قبول واقع نشده، در حالیکه عدم وجود قرارداد مانع پذیرش هزینه نمی باشد. بنا به مراتب فوق به رأی شماره 545 مورخ 23/1/1382 هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر اعتراض داشته، درخواست نقض آن را دارد. رأی: شعبه هفتم شورای عالی مالیاتی پس از مطالعه شکایت شاکی وملاحظه و بررسی اوراق پرونده به شرح آتی انشاء رأی می نماید: در خصوص معافیت از 10% مالیات شرکت، چون رأی هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر نتیجتا با رأی شماره 12855/4/30 مورخ 26/12/71 هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی (قسمت مربوط به حل مسئله اول) انطباق دارد، اعتراض مودی وارد نمی باشد، اما راجع به موارد مذکور در بندهای 2،3 و 4 برگ واخواهی، به لحاظ اینکه رأی معترض عنه مفادا حاکی از رسیدگی لازم وكافی به جزء جزء موارد مزبور نبوده وفاقد اظهارنظر کافی ومدلل نسبت به آنها می باشد، لذا به رأی مورد واخواهی از این حیث ایراد وارد است وشعبه ضمن نقض آن پرونده را به هیأت حل اختلاف مالیاتی دیگری احاله می نماید تا فقط از جهت موارد مذکور در بندهای 2،3 و 4 برگ واخواهی مورد رسیدگی لازم وكافی قرار گیرد. حسن عباسی پناه علی اصغر زندی فائز غلامحسین مختاری	

